

# Tiltakozzunk!

Megírtuk már, hogy a több száz levél és több ezer nyilatkozat hatására a „szervek” 1991 augusztusában „lovat váltottak”. A rendőrségi kihallgatások alkalmával kijelentették, hogy szó sincs Padányi Viktor cikkeiről – dr. Fodor János *Mi a tét?* c. glosszája a Hunnia ellen indított bűnvádi eljárás tárgya. Ezzel véltek kibújhatni a tiltakozó mozgalom hatása alól.

Mi azonban akkor már éreztük: az elvtársak ebben is kudarcot vallanak. S lőn. Egyetlenegyszer, szeptemberi számunkban közölt felhívásunkra azóta is érkeznek a levelek, százával.

Várjuk, lesz-e alkalmunk a levélírókat tanúként bejelenteni a bíróságon. Addig is tovább közlünk változtatásokat:

## Tisztelt és szeretett Hunnia!

Ott a helyünk a tárgyaláson! Csak beférjünk. Reméljük, szumir eszünk nem hagy cserben. Hanem, az elvtársaknak most már, Stolmár G. Ilona Új Magyarországnak megjelent cikkei után, sokkal többet kell olvasniok. És „nyomozniok”.

Az ilyen írások sohasem lázítanak, hanem inkább megnyugtatóknak azzal, hogy végre a valóságról is lehet olvasni a sajtóban. Ezért nem is izgatóak.

A tárgyalásra be kellene vinnünk a régi, népköztársasági címet, hogy a bírák otthonosabban érezzék magukat.

Az egész cirkusz csak arra való, hogy a lényegről elvonják figyelmünket. Hogy a szerkesztők erre pazarolják energiájukat. S ha nem sikerül? Hát: bumm! Kezdi valami mással. Ehhez értenek. Csak ehhez. Mint a férgék, mindent szétrágnak.

Hanem, a Hunniára is érvényes a latin szólás: *Sol invictens!* A fény legyőzhetetlen!

Hívük:

K. R.  
Budapest

## Hunnia Szerkesztőségének

Felhívásukra közlöm, hogy Fodor János *Mi a tét?* c. cikkében többszöri átolvasás után sem találok semmi kivételalót.

Fodor János egy Csurka Istvánt és társait ért támadásra válaszol higgadtan, helyesen. Fontosnak tartom, hogy legyen olyan magyar sajtótermék,

mely legalább a legméltatlanabb támadásokat visszautasítja.

A *Mi a tét* c. írást nem találok izgatónak. Séretőnek tartom viszont a nemzeti címerünkkel kapcsolatos gyalázatos sajtóközleményeket. És felháborítottak a pápát sértegető firkálmányok. Lásd például Eörsi István primitív és undorító „versét”.

Annak ellenére, hogy a fentiek a többség jó-érzését sértik, nem követelem betiltásukat. Igényelem viszont a színvonalas és kulturált visszautasításukat – ahogyan ezt a Hunnia teszi.

Fodor János cikkével kapcsolatos véleményemet szükség esetén bíróság előtt is megismétlem.

További munkájukhoz sok sikert kíván:

Zupán Emil  
Budapest

## Igen tisztelt Szerkesztőség!

Ezúton tudatom, hogy Fodor János glosszája nem izgatott fel, sőt, kitűnő írásnak tartom. A szívemből beszél. Sőt, itt, Békéscsabán már hónapok óta ezekről a „tétékről” beszélgetünk.

Véleményemet bíróság előtt is hajlandó vagyok kinyilvánítani.

Még annyit, hogy a Padányi-írások sem izgattak föl. A „gadóizmus” viszont annál inkább. Akik ma Magyarországon antiszemizmusról hisztériáznak, maguk a legnagyobb antiszemiták. Nemzetellenes hazaárulók, mert a magyar népről kialakított „izgága, gyűlölködő, fasiszta, bűnös nép” kitételeket akarják felszínen tartani. Ők tudják, miért, én csak sejtem. S ez az oka, hogy a Gadó elvtársék által megfestett „európai út”-ra nem vagyok kíváncsi. *Mi európai nép vagyunk. Voltunk, leszünk.*

Szívélyes üdvözlettel:

Cs. Szabó István  
Békéscsaba

## Kedves Kunszabó Ferenc!

Megdöbbenéssel olvastam a Hunnia szeptemberi számában arról, hogy az elvtársak milyen új csellel kísérleteznek a szégyenteljes perben!

Kijelentem, hogy engem sem izgatott fel Fodor János cikke! S ezt bíróság előtt is hajlandó vagyok tanúsítani.